

[Knud Jespersen.]

kan vendes, sådan at den bliver til fordel for de arbejdende, sådan at man ikke kommer til at indskrænke i beskæftigelsen.

Udover dette vil vi da også gerne henlede regeringens opmærksomhed på, når den taler om at gøre jorden skattefri, den jord, der produceres på, og samtidig om at spare og stiller det krav til os andre, at vi nu må anvise andre veje, at vi har peget på, at der findes i alt fald 17 mia kr. i 1973, hvoraf der ikke blev foretaget beskatning. Det var rimeligt at sætte ind med beskatning her.

Vi har peget på, at man kunne gribe ind med den bemyndigelseslov, man har, over for banker, sparekasser og kreditinstitutioner, sådan at man fik en kontrol og eventuelt fik beskattet de vældige værdier, der ligger dér.

Endvidere ønsker vi en skærpet afskrivning, og samtidig hermed ønsker vi, at fødevarepriserne sænkes, i første omgang gennem fjernelsen af den moms, som er lagt på maden.

Et huslejestop kan i sig selv ikke gøre det, for man må have toppen klippet af huslejerne; men naturligvis vil vi i første omgang stræbe efter, at man får et huslejestop og derefter får åbnet for en anden boligpolitik med nogle helt klare menneskelige perspektiver.

At få priserne sænket, at få skattebyrden flyttet over på de skuldre, der kan bære den, det vil ikke være at gribe forstyrrende ind i dette lands økonomi, men det vil i høj grad være at stimulere samfundet og samfundsmekanismen, og når man i perspektivplan II på side 25 fastslår, at det danske samfund er veletableret og økonomisk velkonsolideret, at det forekommer helt urimeligt at føre en økonomisk politik, der bærer krisetegnene i sig, så må vi sige, at vi er faktisk enige i denne konklusion.

Alligevel er det regeringens agt at stille folketinget over for kravet om, at man skal lave en kriseforanstaltning, en blokløsning, på det grundlag, som statsministeren nævner i går.

Danmark er et rigt land. Vi hører ikke så meget om det, så snart det drejer sig om at skære forbruget ned. Hvis vi tager nationalformuen, så er den i øjeblikket på ca. 600 mia kr. Det er 120.000 kr. pr. levende væsen i Danmark, det er 1/2 mill. kr. pr. familie, men det, der er galt, er jo, at disse penge er fordelt uendelig skævt, og at de, der har de mange penge, yderst sjældent betaler skat, mens de, der arbejder for det daglige brød, bliver brandskattet.

Det er indgreb mod hele denne udvikling, vi vil have for at få en demokratisk fordeling og for at fjerne inflationen og dens skadelige virkninger for dem, der ikke ejer faste værdier eller jord.

Vi vil naturligvis også stræbe efter inden for rammerne af vores politik at lægge det grundlag frem, hvorpå vi gik til valg. Det vil sige, grundlaget for at føre arbejdspladsernes krav med perspektiv stærkere ind i dette folketing, et grundlag, der tilsigter, at man skal opnå nye rettigheder på landets arbejdspladser, at man skal sikre, at denne arbejdsret, man desværre lod gå videre i forrige samling, bliver ophævet, at man skal sikre en effektiv arbejderbeskyttelseslovgivning, og at man simpelt hen skal få stoppet denne tilfældige vandalisme, som enkelte arbejdsgivere udøver over de ansatte.

Vi er indstillet på ud fra dette at prøve at presse denne regering eller kommende regeringer, sådan at der kan føres en politik, der modsvarer det flertal i dette land, som er grundlaget for de rigdomme, jeg lige nævnte.

Naturligvis vil vi ikke glemme i den situation, at vore vanskeligheder er blevet forstærket, ikke bare af venstres regering, af dens krav til forbrugerne, men også af den kendsgerning, at vi er medlemmer af fællesmarkedet. Fællesmarkedet forstærker sådanne krisevirkninger og rammer endnu en gang også forbrugere og arbejdere hårdest.

NATO-politikken med dens militarisering af økonomien, med dens bestandige krav om mere end 3 mia kr. af nationalindtægten til formålet: anvendelse af kanoner, gamle last-